

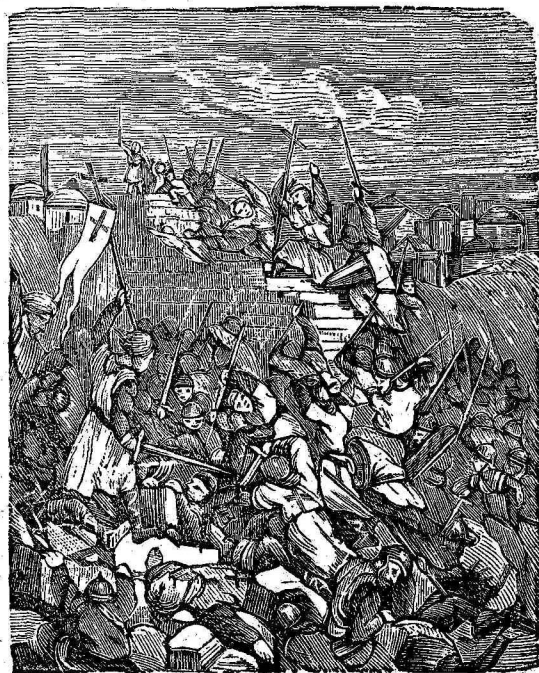

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ ΣΥ.
ΑΡΙΘ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1873.

Τιμή ἔτησια, Ἀθηνῶν λ. 50
" " Ἐπαρχιῶν " 60
" " Γουρτίας δ. 100

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ ΕΚΠΟΡΘΗΣΙΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.

Ἡ πόλις Ἱερουσαλήμ ἦτο πρωτεύουσα τῶν Ἰουδουσαίων, ἐνδὸς τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν τῆς Χαναάν. Ὑποτίθεται ὅτι ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μελχισεδέκ τὸ 1913 πρ. Χρ. Ἔνεκα τῆς ἰσχυρᾶς τοποθεσίας τῆς δὲν ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Δαβὶδ 1048 π. Χ. Οὗτος τὴν ἐκυριεύσε καὶ τὴν κατέστησε πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου του.

Ἡ Ἱερουσαλήμ μόνον 477 ἔτη διετηρήθη ἐν ἀνθρωπῶ καταστάσει ὡς πρωτεύουσα τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους! ἦτοι ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ μέχρι τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ὅτε ἐξεπορθήθη ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος βασιλέως τῆς Βαβυλωνος καὶ κατεστράφη.

Ἐκτοτε ἀνεκτίσθη καὶ ὑπέστη ἀλληλοδιαδόχως διαφόρους καταστροφάς ἀπὸ τοῦ διαδόχου τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ῥωμαίου, τοῦ Σαρακηνοῦ τοῦ Φράγκου καὶ τοῦ Τούρκου.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ τὴν ἄλωσιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Τίτου στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων ἧσιν τὴν ἐξεπόρθησε τὸ 70 μ. Χ. Τὴν καταστροφὴν ταύτην προείπε καὶ προέγραψε λεπτομερῶς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ τὴν προφηταίαν καὶ περιγραφὴν ταύτην εὐρίσκουσιν οἱ μικροὶ ἀναγνώσταί μας εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγ. κερ. κἀ. καὶ τὸ κατὰ Ματθ. τὰ ὁποῖα συνζῶμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσίν των.

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ.

Ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ἕκαστον πρᾶγμα κἄτι τι, τὸ ὁποῖον τὸ διακρίνει ἀπὸ ὅλων τὰ ἄλλα πρᾶγματα· ἐπειδὴ δὲ τὰ πάντα ἔκαμε διὰ νὰ χρησιμεύωσι πρὸς σκοπὸν τινα, τὰ ἐπροίκισε καὶ μὲ τινὰς δυνάμεις καὶ χαρακτηριστικὰ τὰ ὁποῖα ὀνομάζομεν ἰδιότητες καὶ ποιότητες.

Τὸ ὕδωρ ἔχει τινὰς πολλὰ περιέργους καὶ σπουδαιότητας ἰδιότητας· ἐξ αὐτῶν δὲ ἡ πρώτη εἶναι τὸ νὰ προσκολλᾶται εἰς πᾶν πρᾶγμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἔρχεται εἰς ἐπαφήν. Τοῦτο ἡμπορεῖ ἕκαστον παιδίον νὰ τὸ δοκιμάσῃ, ἐὰν ἐγγίξῃ ὕδωρ μὲ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου του, ἢ ἄλλου ὁποιοῦδήποτε πρᾶγματος, καὶ τὸ ὑψώσῃ ὀλίγον· τὸ ὕδωρ προσκολλᾶται εἰς τὸν δάκτυλον ἢ τὸ ἄλλο ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ συσφώνεται.

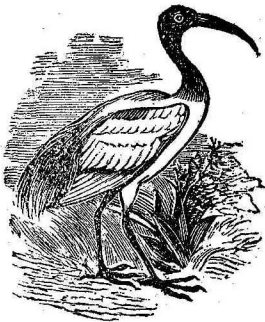
Τὸ ὕδωρ εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ ἀναγκαϊότατα πρᾶγματα διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ· ὅθεν ὁ Δημιουργὸς τῷ ἐπροίκισε μὲ τὴν ἰδιότητα ταύτην πρὸς χρῆσιν ὅλων τούτων· ἀνευ τῆς ἰδιότητος ταύτης δὲν ἠδυνάμεθα νὰ γράψωμεν, νὰ καθαρίζωμεν τὰ φορέ-

ματα και τὰ ἄλλα πράγματα μας, νὰ μαγειρεύωμεν τὴν τροφὴν μας, νὰ χωνεύωμεν τὸ φαγητόν μας κλπ.

Ἄλλη ιδιότης του εἶναι νὰ ἐκτείνεται διὰ τῆς θερμότητος και νὰ μεταβάλλεται εἰς ἀτμόν· ἄνευ τῆς ιδιότητος ταύτης δὲν θὰ εἴχομεν νέφη, διότι τὰ νέφη δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ ἀτμὸς ὕδατος, οὔτε βροχάς, ἐπομένως οὔτε ποταμοὺς, οὔτε ἀτμόπλοια, οὔτε ἀτμομηχανάς· δὲν ἠδυνάμεθα νὰ στεγνώνωμεν τὰ φορέματά μας, οὔτε νὰ διατηρῶμεν στεγνάς τὰς οἰκίας μας.

Τρίτη ιδιότης εἶναι ὅτι εἶναι ἐλαστικόν· ἄνευ τῆς ιδιότητος ταύτης οὔτε ἡ θάλασσα, οὔτε αἱ λίμναι, οὔτε οἱ ποταμοὶ θὰ ἦσαν πλευστοὶ, οὔτε θὰ ἠδύοντο νὰ κινῶνται τὰ ὕδατά των· και οὕτω νὰ ζῶσιν ἐν αὐταῖς τὰ ἀπειράριθμα εἶδη τῶν ἐνύδρων ζῶων, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσιν εἰς αὐτά· οὔτε θὰ ἠδυνάμεθα ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι νὰ μεταχειρίζωμεθα τὸ ὕδωρ εἰς ὕδραυλικὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι τόσον διευκολύνουσι τὰς ἐργασίας μας και συνεισφέρουσιν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔχει και ἄλλας ιδιότητας τὸ ὕδωρ, τὰς ὁποίας οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται θὰ μάθωσιν, ὅταν σπουδάσωσι περισσότερον. Ἐν τούτοις ἔχομεν χρέος νὰ ἐδνωμονώμεν τὸν Θεὸν διότι ἔκαμε τὸ ὕδωρ και τὸ ἐπρόικισε μὲ τοιαύτας ιδιότητας.

ΙΒΙΣ Ο ΙΕΡΟΣ.

Μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἐπροσκύνουσι οἱ Αἰγύπτιοι, ἦτο και τὸ πτηνὸν Ἴβις, τὸ ὁποῖον παρίσταται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν. Ὁ Ἴβις ἀνετρέφετο και ἐφυλάσσετο ὑπὸ τῶν ἱερέων εἰς τοὺς ναοὺς, και ὅστις τὸν ἐφόνευε, ἔτι και κατὰ τύχην, ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον.

Μετὰ θάνατον ἐβαλοσαμόγετο μὲ πολλὴν φροντίδα και ἐθάπτετο εἰς ἰδιαιτέρας νεκροθήκας. Τοῦτο μᾶς δεικνύει πόσον ἀληθὲς εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν κεφ. α'. 21—23 περὶ τῶν ἐθνικῶν, «ὅτι ἐματαιώ-

θησαν εἰς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν και ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία . . . »

Ἐπάρχουσι δύο εἶδη τοῦ πτηνοῦ τούτου—τὸ ἐν μεγαλείτερον και τὸ ἄλλο μικρότερον. Ὁ ἱερός Ἴβις εἶναι τὸ μικρότερον και εἶναι ἰσομεγέθης μὲ κοινήν ὄρνιθα.—Τὸ χρῶμα τῶν πτερῶν του εἶναι λευκὸν ἐκτὸς τοῦ λαιμοῦ και τῶν ἄκρων τῶν πτερυγῶν, ἅτινα εἶναι μαῦρα μετὰ κηλίδων ἰοχρόων. Ὀλίγα δὲ μεταξοειδῆ πτερά ἐκφυόμενα ἐπὶ τῆς ῥάχως πίπτουσιν ἐπὶ τῶν πτερυγῶν και τῆς οὐράς και σχηματίζουσιν ὠραῖον θέσανον. Τοῦ ῥάμφους τὸ μὲν ἄνω μέρος εἶναι πρᾶσινον, τὸ δὲ ῥατῶν μαῦρον.

Ὁ Ἴβις δὲν εἶναι ἐγχώριον πτηνὸν τῆς Αἰγύπτου· ἀλλ' ἔρχεται εἰς τὴν Αἴγυπτον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοιξέως, ὅτε ὁ Νεῖλος πλημμυρεῖ. Τρέφεται ἐκ οὐλήκων και ὄφρων και ἐντόμων παντὸς εἶδους, ὅθεν και εἶναι πολὺ χρίσιμος εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Ἡ εἰς τὴν Γραφήν (Λευιτ. ια'. 17. και Δευτ. ιε'. 16) ἀναφερομένη μεγάλη γλαῦξ ὑποτίθεται ὅτι ἦτο τὸ πτηνὸν τοῦτο.

ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΡΤΑΣΘΗΣΑΝ.

Μίαν χειμερινὴν πρωτὴν γονή τις χήρα ὠμίλησεν εἰς τὰ πέντε ἀνήλικα τέκνα τῆς ὡς ἐφεξῆς:

«Τέκνα μου, δὲν ἔχω τίποτε νὰ σᾶς δώσω σήμερον τὸ πρωτὸ νὰ φάγητε—δὲν ἔχω οὔτε ψωμί, οὔτε ἀλεύρι, οὐδὲ ἐν αὐτὸν τοῦλάχιστον. Παρακαλέσατε τὸν Θεὸν νὰ μᾶς ἐξαποστείλῃ βοήθειαν. Ἐκεῖνος εἶναι πλοῦσιος και ἰσχυρὸς, και μᾶς λέγει εἰς τὴν Γραφήν, «Ἐμβλέψατε εἰς ἐμὲ ὅταν ἦσθε εἰς στενοχωρίαν, και ἐγὼ θέλω σᾶς ἐλευθερώσει.»

Ὁ μικρὸς Ἰωάννης, ὅστις δὲν εἶχεν εἰσέτι κλείσει τὰ ἔξι ἔτη, ἐπῆγεν εἰς τὸ σχολεῖόν του πεινῶν και λυπημένος. Καθ' ὅδον διέβη πλησίον ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας τὴν θύραν εὐρῶν ἀνοικτὴν εἰσῆλθε και γονατίσας πλησίον τοῦ ἄμβωνος, ἤρχισε νὰ προσεύχεται μεγαλοφώνως, ἀφοῦ πρῶτον ἐκύτταξε τριγύρω και δὲν εἶδε τίνα.

«Ἐπουράνιε Πάτερ· ἡμεῖς τὰ παιδιὰ σήμερον δὲν ἔχομεν νὰ φάγωμεν τίποτε. Ἡ μήτηρ μας δὲν ἔχει οὔτε ἄρτον, οὔτε ἀλεύρι, οὔτε ἐν αὐτὸν—Παρακαλῶ δὸς εἰς ἡμᾶς και τὴν ἀγαπητὴν μας μητέρα κατὰ τι νὰ φάγωμεν. Εἶσαι πλοῦσιος και δυνατὸς και εὐκόλως δύνασαι νὰ μᾶς βοηθήσης.»

Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὴν παιδικὴν του ταύτην προσευχὴν, ἐπῆρε πάλιν τὸ βιβλίον του και ἐπῆγεν εἰς τὸ σχολεῖον. Ὅταν δὲ ἐτελείωσεν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν και μὲ μεγάλην του εὐχαρίστησιν εἶδεν ἐπὶ τῆς